

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Crura semoraque concidua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

350
minantes utique veluti & Cameli faciunt, argumentorum scilicet formas aliquot concipientes, sententiam modo hanc, modo illam animo agitantes. Sedenim solipedes qui sunt, hoc est, imperiti, neque rerum neque verborum discrimina discernentes, ita omnia confundunt, ut curvum à directo nequeant internoscere. Quo circa, non immerito apud Christianæ pietatis proceres lege admodum severa cautum est, ne quis literarum imperitus, acutissimo quamvis ingenio polleat, de divinis quicquam differere confidentius audeat. Neque porro ad Theologicam speculationem dabatur accessus, nisi de disceptoriis & naturalibus disciplinis exactissima fuisset quartio prætentata. Verum omnia jamjam

usque adeo quo frivola sunt, nulliusq; momenti studiosius consecutamur: quæ vero pondus habent, quæ locupletem veræ disciplinæ redundantiam ex toto, ut ajunt, calathos elargiri possunt, vix attingimus. Jūre igitur eos reprehendit Asser tor noster, qui culicem liquant, Camelum vero tanquam potabilem deglutiunt: Culicem enim liquant, hoc est, minutissime mandunt illi, qui minima tantum in lege pervertigant, quibus studiosius insistant, ubi omnes ingenii vires intendant, Camelum vero, hoc est, perverlorum actuum tortuositatem, aut quæ alioqui magni sunt momenti deglutiunt, hoc est, parvipendunt, nullo quippe mansu, ruminatione ne devorant: quasi nihil ad rem pertineat, sicut habere ludibri, & sceleratissimis quibus facinoribus inquinari. Ceterum cum plurima sint sacerdotia Camelo adnotata digna, miror Aegyptios tam parce ejus usos hieroglyphico, cum præfertim animal eset illis admodum familiare. Sed enim illi dubio procul, ut etiam in Equo fecerunt, a facie alienum animal sedulo aversabantur.

CRURA FEMORAQUE CONCIDUA. CAP. XXXIII

Nam vix illud ab eis proditum constat, ut hominem, cui inter gradiendum femora incurvantur, eaque de causa segnius ingredenteretur per Cameli simulacrum exprimerent: propter ea quod, ut ipsi assertunt, folus ex animalibus femora etiam incurvet, unde illi Cameli cognomen aspera in lenem litera commutata, quasi Camerus ante dicatur *επειρος και μαρτιων*, quod incurvo significat, & το μεγαληνον femur. Camelus enim, ut præter Aegyptios author est Herodotus, qui tuor in posterioribus cruribus femora gerit, & genua totidem, id quod omnino negat Aristotle, genua singula singulis cruribus esse contendens, totidemque artuum flexus, ut vero plures esse videantur, evenire propter alvi intervallum, latamque temorum divaricationem. Utcumque vero Philosophi de re disputent, Aegyptii per hujusmodi picturam, hominem qui sub pondere deficere quodammodo videretur, gressuque admodum vacillante progrederetur, innuebantur. Hujusmodi mihi fuisse videtur Claudio Cæsar, quem ingredientem defituebant poplices minus firmi.

FORTIS. CAP. XXXIV.

Et tamen in Camelio mirus dorsi vigor, & onerum gerendorum robur indefessum, ut fame etiam ac siti pertinacissime tolerata, in plures sub onere perseveret dies. Unde Mathematici figuram ejus XVII. Leonis, Librae XVI. Scorpionis XX. gradibus intulerint, fortem & validum virum eum pollicentes, qui uno horum gradu, supra Finitem emergente, natus esset.

OPULENTUS. CAP. XXXV.

Mathesi lo- *Quoniam vero sunt qui Asser toris nostri sententiam in opulentos dictam, scilicet Camelus per acus foramen, intrare, quam divitem in Regnum Dei, ita accipiunt, ut non de Camelio animali sit intelligendum, sed de grandiori quodam relictum genere: sciendum ex Originis sententi, de animali potius accipendum: eaq; de causa divitem Camelio comparatum, quod Camelus omnium animalium, si formam species, tortuosissimum sit, ut (veluti superius dictum) ea de causa piura femora pleraq; genua habere videatur; ita plura divitum negotia, pluresq; atque varia sunt aocationes*